

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΞΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ. Ν. ΕΔΕΝ

9 του Σεπτεμβρίου 1977

αρ. φυλλου 24

Στις άλλες σελίδες:

- ΤΟΥΡΚΙΑ
- ΕΛΛΑΔΑ
- ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ
- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΛΑΟ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΔΕΚ

«**Η ΕΔΕΚ έθεσε μπροστά στο λαό ώρισμένες αρχές. Θα παρουσιάσει ένα πιο λεπτομερειακά επεξεργασμένο πρόγραμμα για βάση συνεργασίας. Δεν είναι δυνατή η ανάθεση σε μια πλευρά έν λευκώ εξουσιοδότησης χειρισμού του (Κυπριακού) θέματος ή της έν λευκώ έκπρο σώπησης άλλων.**»

Μ' αυτά τα λόγια ο Πρόεδρος του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ, συν. Βάσος Λυσσαρίδης, μιλώντας στο πολιτικό μνημόσυνο του Δώρου Λοΐζου στη Λεμεσό, καθώρισε τον τρόπο προσέγγισης του κόμματος προς τις υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις της Κύπρου στην περίοδο μετά τον θάνατο του Προέδρου Μακαρίου.

Η ήμιλια του προέδρου της ΕΔΕΚ αποτελεί την πρώτη επίσημη σαφή κομματική τοποθέτηση πάνω σ' ένα θέμα που έχει χρησιμοποιηθεί πολλές φορές για παραπλάνηση του λαού: το θέμα της ενότητας. Δυστυχώς η έννοια της ενότητας έχει κακοπάθει ιδιαίτερα μετά τον θάνατο του Μακαρίου. Κάτω από μια δήθεν ενότητα προσπαθούν να θρούν στέγη οι θεωρητικοί της υποταγής, οι πράκτορες του ιμπεριαλισμού. Ακόμα κάτω από την «ενότητα» προσπαθεί η οικονομική ολιγαρχία να μεθοδεύσει την άνοδο της στην εξουσία, να οργανώσει τις δυνάμεις της για να χτυπήσει το λαϊκό κίνημα.

Όμως η ενότητα γίνεται για να εξυπηρετήσει συγκεκριμένους στόχους. Στη περίπτωση της Κύπρου η ενότητα τότε μόνο μπορεί να έχει σημασία αν οδηγεί στη σωστή διεξαγωγή του αγώνα του λαού για απαλλαγή από την κατοχή, την ιμπεριαλιστική εξάρτηση και την κάθε είδους εκμετάλλευση. Έτσι ένα σωστό πρόγραμμα είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για την ενότητα. Η προοπτική προβολής από την ΕΔΕΚ ενός προγράμματος για συζήτηση αποτελεί μια θετική εξέλιξη στον πολιτικό χώρο της Κύπρου. Μια εξέλιξη που θα βάλει μια τάξη στη σύγχυση που η δεξιά προσπαθεί να δημιουργήσει διαμαγωγώντας για «ενότητα».

Οι επιπτώσεις από την προβολή λεπτομερειακού προγράμματος από την ΕΔΕΚ στον λαό και τα κόμματα για συζήτηση δεν μπορούν να εκτιμηθούν με ακρίβεια. Ασφαλώς όμως θάνα: σημαντικές. Από τη μια μπαίνει μπροστά μια διαδικασία ένότητας κάτω από τα μάτια του λαού που θα μπορεί να κρίνει την τοποθέτηση του καθε-

νός. Δεν είναι νοητό να ακολουθείται η πολιτική της μυστικής διπλωματίας για θέματα που άφορούν άμεσα το λαό. Από την άλλη γίνεται ξεκάθαρο πώς μόνο όσοι είναι σε θέση να προχωρήσουν με βάση ένα πρόγραμμα αγώνα μπορούν να περιληφθούν σ' αυτή την ενότητα. Τό να περιμένουμε ότι η οικονομική ολιγαρχία με την απόλυτη εξάρτησή της από τον ιμπεριαλισμό έχει ετιδήποτε θετικό να προσφέρει στον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα είναι στην καλύτερη περίπτωση αφέλεια και στη χειρότερη συνειδητή προδοσία.

Η ύπαρξη ενός προγράμματος είναι απαραίτητη. Δεν είναι αρκετή. Όπως τόνισε ο Δρ Λυσσαρίδης, για την ενότητα χρειάζονται, εκτός από το πρόγραμμα, και μέτρα που να εγγυούνται την υλοποίησή του. Τέτοια μέτρα απαιτούν την συμμετοχή του λαού και την παρουσία δοκιμασμένης ηγεσίας βγαλμένης μέσα από τους αγώνες του λαού.

Πάνω στο θέμα του προγράμματος μίλησε και ο Γενικός Γραμματέας της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ συν. Μάριος Τεμπριώτης. Ο συν. Μάριος τόνισε την ανάγκη συσπείρωσης γύρω από ένα πρόγραμμα αγώνα που θα μπορεί να ενώσει τις μάζες. Ένα τέτοιο πρόγραμμα πρέπει να βασιστεί στη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο, με εκλεγμένους και ανακλητούς αξιωματικούς. Η οικονομία πρέπει να επιτευχθεί αφού εθνικοποιηθούν οι τράπεζες, τα βασικά μονοπώλια και το εξωτερικό εμπόριο. Στις εθνικοποιημένες επιχειρήσεις ή διοίκηση πρέπει να γίνεται από κοινού από το κράτος και τους εργαζομένους. Τόνισε επίσης πως δεν μπορεί να υπάρξει συνεργασία με την οικονομική

ολιγαρχία γιατί, αντικειμενικά σαν τάξη είναι δεμένη με τον ιμπεριαλισμό και γι' αυτό επιζητεί λύση που δεν ανταποκρίνεται στα συμφέροντα του λαού.

Οι θέσεις της ΕΔΕΚ είναι γνωστές. Η λεπτομερειακή παρουσίαση ενός προγράμματος θα αποτελέσει την πρακτική απόδειξη της τοποθέτησης του κόμματος. Η επίτευξη ενός κοινού προγράμματος των αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων, ενός προγράμματος που να

προσφέρει την σωστή πορεία τηρη στις θλιβερές κραυγές αποτελεί την καλύτερη απάντηση για «ενότητα της Δεξιάς».

ΜΕΤΩΠΟ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΝΑΒΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

«Αν μια οποιαδήποτε κυβέρνηση δεν στηριχθεί πάνω απ' όλα στις δυνάμεις του λαού για να δημιουργηθεί ένα ισχυρό μετώπο αγώνα που θα είναι ικανό ν' αντιπαραταχθεί αποτελεσματικά στα στρατεύματα κατοχής, στην ιμπεριαλιστική επίθεση, και στην οικονομική ολιγαρχία κι' αν επιτραπεί στην άρχουσα τάξη να καθορίζει από την μια την πολιτική γραμμή και την οικονομική πολιτική μιας οποιασδήποτε κυβέρνησης, ενώ θα έχει από την άλλη την δυνατότητα μέσω των πολιτικών της εκπροσώπων να αντιπολιτεύεται διαμαγωγικά σε όλα τα επίπεδα, τότε υπάρχει ουσιαστικός κίνδυνος απογοήτευσης των μαζών και συνεπακόλουθης στροφής τους προς την μόνη υπαλλακτική γραμμή που θα υπάρχει, την γραμμή της δεξιάς, δηλ. την γραμμή της υποταγής.

Μια τέτοια προοπτική, της οποίας άρχισαν να φαίνονται τα πρώτα αποτελέσματα, δεν είναι καθόλου παρατραβηγμένη. Ήδη οι μάζες, τόσο ανάμεσα στους εργαζόμενους και στους πρόσφυγες όσο και ανάμεσα στα μεσαία και μικρομεσαία στρώματα, είναι σε μεγάλο βαθμό απογοητευμένες από την ως τα σήμερα πο-

ρεία. Ένα ελάχιστο δείγμα αυτής της κατάστασης είναι οι βουλευτικές εκλογές του '76. Η αδυναμία του μετώπου του «κέντρου» και της άριστερας να δώσει πραγματική λύση σε μια σειρά από λαϊκά προβλήματα, δημιούργησε από τη μια μεγάλη απογοήτευση στα λαϊκά στρώματα και έδωσε από την άλλη την δυνατότητα

δημαγωγίας στην Κληριδική δεξιά και της προσφοράς μιας υπαλλακτικής γραμμής που μπορεί σ' εκείνο το στάδιο να ήταν πάνω σε μια άριστη και γενική βάση, έφερε όμως σημαντικά αποτελέσματα. Σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε μια ακόμα πιο επικίνδυνη φάση. Ο Μακάριος που κάτω από την ισχυρή του προσωπικότητα, καλύπτονταν τα λάθη και οι αδυναμίες μιας αμφιταλαντευόμενης τοποθέτησης είναι νεκρός. Αυτό που χρειάζεται τώρα ο λαός δεν είναι διακηρύξεις αλλά ένα συγκεκριμένο, σαφές πρόγραμμα πάνω σε όλα τα βασικά πολιτικο-οικονομικά προβλήματα του τόπου, που θα φέρνει τον ίδιο τον λαό στο πρώτο πλάνο και θα δημιουργεί ουσιαστικές προϋποθέσεις για την επιτυχία του απελευθερωτικού αγώνα. Αντικειμενικά μπαίνουμε σε μια περίοδο οικονομικής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 5η ΣΕΛΙΔΑ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Όλες οι ένδειξεις δείχνουν πως η Ελλάδα μπαίνει σύντομα σε προεκλογική περίοδο. Ο βασικός σχηματισμός της Δεξιάς, ή Νέα Δημοκρατία, προσπαθεί να επιλέξει την πιο ευνοϊκή για κείνη χρονική περίοδο για την προκήρυξη των εκλογών. Ταυτόχρονα όλα τα κόμματα, ετοιμάζονται για να μπουν στην εκλογική αντιπαράθεση.

Η εκλογική αναμέτρηση, που υπάρχει πιθανότητα να γίνει τον ερχόμενο Νοέμβρη (ή να καθυστερήσει μέχρι την Άνοιξη του 1978 όπως θέλουν μερικά στελέχη της Ν. Δημοκρατίας), θα γίνει γύρω από μια πληθώρα πιεστικών

δημόσια την αποτυχία της. Σε μια πολύ πρόσφατη δημόσια κ. Παπαληγούρας, είπε πως το εθνικό εισόδημα θα είναι μειωμένο σε σύγκριση με το επίπεδο που προβλεπόταν στις αρχές του χρόνου. Ταυτόχρονα παραδέχτηκε την ύπαρξη ενός υψηλού ρυθμού ανόδου των τιμών, γύρω στα 10%, που ενδέχεται να ακολουθήσει τους ευρωπαϊκούς ρυθμούς (11%-18%). Από την άλλη ο κ. Παπαληγούρας χαρακτήρισε τα αίτια των εργαζομένων σαν «υπέμετρα και καθήκον της Κυβέρνησης είναι να τα περιορίσει.

Είναι, λοιπόν, φανερό πως οι Έλληνες εργαζόμενοι, παράλληλα με τις επιθέσεις που δέχθηκαν στον άφορο τον συνδικαλιστικό τομέα, αντιμετωπίζουν τώρα μια νέα επίθεση ενάντια στο βιοτικό τους επίπεδο, που ανάμεσα σε άλλα, διαδρώνεται από τη συνεχή άνοδο των τιμών.

Η προσπάθεια της Κυβέρνησης βασίζεται σε μια πολύ γνωστή ταχτική: Κατηγορεί τους εργαζόμενους πως τα αιτήματά τους αντιστρατεύονται την προσπάθεια για τους άμυντικούς εξοπλισμούς σε μια προσπάθεια εκμετάλλευσης εθνικιστικών συνθημάτων.

Έχτος από τα οικονομικά

προβλήματα της χώρας, η κυβέρνηση αντιμετωπίζει το αδιέξοδο της κρίσης του Αιγαίου και το Κυπριακό, ενώ η απόφαση και για μια τυπική επιστροφή στο ΝΑΤΟ δημιουργεί, σίγουρα, αντιδράσεις μέσα στον ελληνικό τομέα.

Κάτω από την πίεση των των προβλημάτων και την απομυθοποίηση του Καραμανλή, σαν του ανθρώπου που έσωσε τους Έλληνες από την δικτατορία, δεν είναι καθόλου παράξενο που η κυβέρνηση ζητά μια ευνοϊκή (και άπωσθήποτε πρόωγη) η-

Οι πρόσφατοι εμπρησμοί, σε μεγάλες δασικές εκτάσεις, έδωσαν ξανά το πρόσχημα για προπαγάνδα ενάντια στους «άφρονες», «τους εξτρεμιστές των δύο άκρων» και επανάφεραν τη γνωστή θεωρία του Καραμανλή περί άριστο-χουντισμού. Είναι φανερό πως οικοδομείται πάλι το είδωλο του Καραμανλή που θα σώσει την Ελλάδα από τον κίνδυνο έκτροπής προς τη δικτατορία.

Είναι σχεδόν βέβαιο πως η Νέα Δημοκρατία δεν θα καταφέρει να κερδίσει το ποσοστό ψήφων που πήρε στις περασμένες εκλογές. Τρία χρόνια δεξιάς διακυβέρνησης είχαν σαν αποτέλεσμα την μετατόπιση των μαζών προς τα αριστερά. Το κόμμα που, σύμφωνα με τις πιο πολλές εκτιμήσεις που γίνονται, κέρδισε απ' αυτή τη μετατόπιση είναι το ΠΑΣΟΚ. Αυτό εξηγεί και την τελευταία δημία του κ. Παπανδρέου, στην οποία αναφέρει πως το ΠΑΣΟΚ θα κερδίσει αυτόνομα στις εκλογές για να διεκδικήσει την εξουσία. Βέβαια η προοπτική για κατάληψη της εξουσίας από

μόνο το ΠΑΣΟΚ είναι απομακρυσμένη. Στο χώρο επίσης της αντιπολίτευσης, το Κ.Κ.Ε. εσωτερικού μαζί με τέσσερα άλλα μικρά κόμματα, την Ε.Δ.Α, το Κόμμα Σοσιαλιστικής Πρωτοβουλίας, τη Σοσιαλιστική Πορεία και τη Χριστιανική Δημοκρατία, εξέφρασαν την πρόθεσή τους να συνεργαστούν στις εκλογές. Φαίνεται, πάντως, πως η συνεργασία των αριστερών δυνάμεων σε τούτη την περίοδο δεν μπορεί να επιτευχθεί.

Τα τελικά αποτελέσματα των εκλογών θα δείξουν τις παράπερα προοπτικές. Αν η Δεξιά δεν κατορθώσει να έχει την πλειοψηφία των έδρων στη Βουλή, οι αριστερές δυνάμεις πιθανόν να μπορέσουν να σχηματίσουν κυβέρνηση. Ωστόσο, σε τελευταία ανάλυση, η επιτυχία της αριστεράς θα εξαρτηθεί από το κατά πόσο θα μπορέσει να συνεργαστεί και να καθοδηγήσει το εργατικό κίνημα γύρω από ένα τέτοιο πρόγραμμα, που θα έγγυαται τη μαζική λαϊκή συμμετοχή στην πολιτική διαδικασία.

προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα. Τα οικονομικά προβλήματα έχουν ήδη μπει σε μια τέτοια δξύτητα, που η κυβέρνηση υποχρεώνεται τώρα να παραδεχτεί ουσιαστικά

μερομηνία για τις εκλογές. Τα οικονομικά προβλήματα θα αντιμετωπιστούν με αντιλαϊκά μέτρα, ενώ η διένεξη με την Τουρκία, συνεπάγεται μέσα στα πλαίσια του ΝΑΤΟ υποχωρήσεις.

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ...

ΕΙΝΑΙ κακό πράμα ή γενέκουση. Τρεις περιπτώσεις ιδιωτικής πρωτοβουλίας που ήξερα τις θεωρούσα αντιπροσωπευτικές. Φαίνεται όμως πως έντελώς συμπτωματικά και οι τρεις αυτές περιπτώσεις έτυχε να είναι εξαιρέσεις γιατί η επαναδραστηριοποίησή τους έγινε ολότελα από εγυημένα δάνεια ενώ τα ιδιωτικά κεφάλαια των ιδιοκτητών τους δραστηριοποίησαν επιχειρήσεις στο εξωτερικό. Το περίεργο είναι ότι οι κυπριακές επιχειρήσεις δείχνουν ζημιά ενώ αυτές στο εξωτερικό κέρδος. Παρασύρτηκα λοιπόν από τους κομμουνιστές και νόμισα ότι ο μόνος τρόπος για να αναπτυχθεί η οικονομία είναι οι εθνικοποιήσεις. Όμως ο Σπύρος μου άνοιξε έφτυχως τα μάτια αφού «Η Κυβέρνηση θα πράξει πάν το δυνατό για να ενισχύσει τον ιδιωτικό τομέα για να διαδραματίσει ά κ ό μ α π ε ρ ι σ σ ό τ ε ρ ο τ ό ρ ο λ ο τ ο υ σ π ή γενική προσπάθεια για την ανάκαμψη της οικονομίας». (υπογράμμιση δική μου): Για να διαδραματίσει «ακόμα περισσότερο» ρόλο θα πεί πως έχει ήδη διαδραματίσει σημαντικό ρόλο. Όχι δικαιότερες κατανομές των βαρών και πράσινα άλογα. Ένισχύστε το κεφάλαιο και θα σάς «προσεγγίσουν με στοργή» για να κρατηθούν χαμηλά τα μεροκάματα, για να διατηρηθεί η συναγωνιστικότητα των

προϊόντων και να πάει μπροστά η οικονομία.

...ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΞΕΡΕΤΕ γιατί ο κλήρος της Κύπρου δεν έχει την απαιτούμενη μόρφωση; Φαίνεται ο λόγος βρίσκεται στις «μικρές άπολαβές του που είναι αποθαρρυντικές για ένα άνθρωπο πανεπιστημιακής μορφώσεως να γίνει κληρικός». Γιατί στο τέλος — τέλος και οι παπάδες δεν γίνονται παπάδες για να υπηρετήσουν τον ύψιστο αλλά για να ζήσουν. Αυτό το άφιλότιμο το κίνητρο του κέρδους έχει εικόωρήσει ακόμα και στα θεία. Και γιατί οι άπολαβές τους είναι μικρές; Γιατί «όσα λέγονται περί πολλής περιουσίας της εκκλησίας της Κύπρου είναι φανταστικά». Άφου να σκεφτήτε η Μητρόπολη Πάφου αναγκάζεται να συνάπτει κάθε χρόνο δάνεια 20.000 λιρών. Νομίζω πως πρέπει να σφιξουμε το ζωνάρι για να ενισχύσουμε και την εκκλησία για να δώσει ψήλες άπολαβές ώστε να έχουμε παπάδες τλειωμένους του πανεπιστημίου. Άνκαι εδώ που τα λέμε με προβληματίζει και η εισήγηση κάποιου φίλου μου. Μιά και η ηλεκτρονική τεχνολογία έγινε αποδεκτή στην εκκλησία με την εισαγωγή των ηλεκτρικών πολυελαίων και των μεγαφώνων γιατί να μην γίνει και αύξηση της παραγωγικότητας με την υιοθέτηση του

μαγνητοφώνου ή ακόμα και του ραδιοφώνου. Έτσι θα χρειάζονται πολύ λίγοι παπάδες και θα μπορούν να πηγαίνουν και στο πανεπιστήμιο.

ΚΑΤΑ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΛΕΩΣ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

«Μόνον έλεεινοι και χυδαίοι υπάνθρωποι, προερχόμενοι όχι από σπία, αλλά από «αχούρια», από τρώγλες συνοικισμών υπαναπτύκτων χωρών της πρωτογένου Άνατολής μόνον πνευματικώς υπανάπτυκτοι, άπολίτιστοι και θάρβαροι, άνθρωποι με καρδιαν τίγρεως και αντίλοπης και ψυχήν κοπρώδη, βουτηγμένην εις την λάσπην της προστυχιάς και τόν δασώδη βόρβορο της άισχράς έμπαθείας μόνον από ύποκείμενον εις τας άρτηρίας και τας φλέβας του όποίου ρέει όχι καθαρόν αίμα, αλλά θρώμικον πύον, μόνον από άισχράν, ρυπαράν και κολασμένην ψυχήν, θ' άνέμενέ τις μίαν τοιαύτην συμπεριφοράν, άναζιάν όχι Έπισκόπου και ανθρώπου πολιτισμένου, αλλά άνθρωποφάγου και έξ όλοκλήρου διεφθαρμένην ψυχήν και καρδιαν έχοντος».

Τάδε έφη ο Μητροπολίτης Έλευθερούπολεως για τον Μητροπολίτη Κορινθίας. Φαίνεται ότι και στην Ελλάδα οι άπολαχές των κληρικών είναι χαμηλές. Χρειάζεται σοβαρή σκέψη για τη λύση του μαγνητοφώνου.

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ αιγύπτιοι εργάτες άρτοποιείου στα Λαταία κατηγορήθηκαν για κατάληψη του εργοστασίου όπου εργάζονταν. Οι εργάτες για 4 μήνες τώρα δεν έχουν πάρει κανένα μισθό.

Αυτό το εργατικό επεισόδιο έφερε στο φως μια πραγματικότητα που έγκυμονει κινδύνους για το μέλλον. Οι κύριοι κεφαλαιοκράτες μετά από τις διευκολύνσεις που τους έδωσε η Κυβέρνηση μετά την άφαιμαξη των κυρίων εργατών και το δέσιμο του εργατικού κινήματος ορέγονται τώρα και ξένους εργάτες. Θα μπορούν έτσι να τους χρησιμοποιούν για να κρατήσουν το μεροκάματο χαμηλά και παράλληλα να διασπάσουν την εργατική τάξη.

ΕΜΕΙΣ δεν είμαστε ενάντιο στους ξένους εργάτες που έρχονται για να δουλέψουν. Όλοι είναι ελεύθεροι. Αυτό που θα πρέπει να εμποδίσουμε είναι την προσπάθεια χρησιμοποίησης των ξένων εργατών για διατήρηση χαμηλών μεροκαμάτων από τους κεφαλαιοκράτες. Απαραίτητη προϋπόθεση για αυτό, είναι η ένωση της εργατικής τάξης, η ένωση των κυρίων και ξένων εργατών. Τα συμφέροντα όλων των εργατών είναι κοινά. Τους εκμεταλλεύονται σαν τάξη. Κι' εμείς σαν τάξη πρέπει να τους αντιμετωπίσουμε.

Η ΚΕΝΤΡΟΔΕΞΙΑ

ΚΑΤΩ από τον πιο πάνω τίτλο ή «Σημερινή» σε σχόλιό της την περασμένη Κυριακή καλεί τον κ. Κυπριανού να κινηθεί για την ένοπιση της Δεξιάς γιατί: «Η ένοπιση της Δεξιάς έχει ώρισμα ιστορικής σημασίας πλεονεκτήματα. Πρώτον δεν επιτρέπει την δημιουργία έντυπώσεων ότι οι Έλληνοκύριοι κομμουνιστοκρατούνται. Και ότι η Βουλή και η Κυβέρνηση του Κυπριακού Κράτους είναι κομμουνιστοπρόβλητα. Δεύτερον, η κομμουνιστική ήγεςία δεν μπορεί με ένωμένη την δεξιά να επιβάλλει γραμμές και θέσεις που υπαγορεύονται έξωθεν και που είναι δυνατόν να γρονθοκοπούνται με τα πραγματικά συμφέροντα του Κυπριακού Έλληνισμού. Τρίτον, με την ένοπιση της Δεξιάς γίνεται πιο εύκολη και συνειδητή ή οποιαδήποτε πολιτική συνεννόηση μεταξύ Δεξιάς και Άριστερās για μια μίνιμουμ έσωτερική και έξωτερική πολιτική.

Είναι εκπληκτικός ο κυνισμός με τον οποίο γίνεται προσπάθεια αναβίωσης της ιδεολογίας του άντικομμουνισμού. Γιατί ασφαλώς αυτοί που πειράζονται γιατί τους δημιουργείται ή έντύπωση ότι οι Έλληνοκύριοι κομμουνιστοκρατούνται δεν είναι άλλοι από τους ιμπεριαλιστές, τους πραγματικούς έχθρους της Κυπριακής ανεξαρτησίας. Δεύτερον γίνεται προσπάθεια να καλυφτεί ή πραχτορική δράση της δεξιάς με αναφορά στις «θέσεις που υπαγορεύονται έξωθεν» της κομμουνιστικής ήγεςίας». Τρίτον, αφού χωριστούν τα άρνια από τα έριφια τότε από θέσιν ισχύος... κανονίζουμε την άριστερά. Για την δεξιά ή συνεργασία με την άριστερά σημαίνει ύποταγή της τελευταίας.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΑΥΤΟ το μήνα ξαναοίγουν τα σχολεία. Μαζί με την συγκέντρωση των μαθητών μπαίνουν μπροστά τους και τα διάφορα μαθητικά και κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Η οργανωμένη δράση των μαθητών για την έντοπιση και επίλυση αυτών των προβλημάτων είναι απαραίτητη. Ο μαθητικός συνδικαλισμός έχει πολλά να προσφέρει και για την λύση των άμεσων προβλημάτων αλλά και σαν μέσον εκπαίδευσης για συλλογική δράση. Καθήκον λοιπόν κάθε συνειδητοποιημένου μαθητή είναι ή προώθηση αυτής της οργανωτικής προσπάθειας. Η Σ.Ε. θα σταθεί δίπλα στους μαθητές και θα αγωνιστεί για την προώθηση του άγώνα τους και των προβληματισμών τους.

Την περασμένη βδομάδα τουλάχιστον έξι άτομα σκοτώθηκαν και δεκάδες τραυματίστηκαν σε συγκρούσεις της άστυνομίας με τους κατοίκους φτωχογειτονειδς της Κωνσταντινούπολης. Αιτία των συγκρούσεων ήταν ή προσπάθεια του Δήμου να κατεδαφίσει παραπήγματα που χτίστηκαν σε ιδιωτική γη. Οι κάτοικοι των παραπηγμάτων, άποφασισμένοι να προστατέψουν αυτό το ελάχιστο στέγης που είχαν άντιστάθηκαν με άποτέλεσμα ή άστυνομία να καταφύγει στην ώμη ένοπλη βία για την «έπιβολή του νόμου».

Τα επεισόδια της Κωνσταντινούπολης άποτελούν νέα σοβαρή κλιμάκωση της βίας που έχει γίνει πια καθημερινό φαινόμενο στην Τουρκία και ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις. Χαρακτηριστικό της έκτασης αυτής της βίας είναι ή έπισημος άπολογισμός του ύπουργού έσωτερικών της Τουρκίας κ. Οζάλ που άναφέρει ότι από την άρχή του χρόνου σκοτώθηκαν σε πολιτικά επεισόδια 160 άτομα και πληγώθηκαν 1860. Άναφέρει ακόμα ότι φέτος σημειώθηκαν 521 επεισόδια ρίψης βομβών σε σύγκριση με 175 το 1976 και 9 το 1975. Οι ληστείες τραπεζών έφτασαν τις 49 σε σύγκριση με 39 το 1976 και 10 το 1975.

Οι πιο πάνω στατιστικές άποτελούν μια μικρή αλλά εύγλωττη ένδειξη της βαθείας κοινωνικής και οικονομικής κρίσης που περνά ή Τουρκία. Μιας κρίσης που ή άρχουσα τάξη δεν μπόρεσε να ξεπεράσει παρ' όλη την ποικιλία μεθόδων που χρησιμοποίησε: έπέμβαση του στρατού και στυγνή καταπίεση, κυβέρνηση του «σοσιαλιστή» Έτζεβίτ, έξαρση του σωδινισμού με την εισβολή στην Κύπρο και την έξοδο του «Σεισμίκ» στο Αιγαίο, στρατιωτικός νόμος, φασιστική δράση με οργανώσεις όπως οι «Γκρίζοι Λύκοι». Μπορεί να πει κανείς ότι ή άρχουσα τάξη έχει έξαντλήσει κάθε περιθώριο για την έπιβολή της κυριαρχίας της πάνω στον Τουρκικό λαό. Έκτος από ένα: μια κυβέρνηση συνασπισμού των δυο μεγάλων κομμάτων, του Έτζεβίτ και του Ντεμιρέλ. Ηδη ή ήγεςία των Τουρκικών εργατικών συνδικάτων έχει προβάλλει αυτό το αίτημα με την άπειλή γενική άπεργία σε μια προσπάθεια έξαπάτησης του λαού σχετικά με τις δυνατότητες και τους στόχους μιας τέτοιας κυβέρνησης.

Οι πιέσεις για την δημιουργία κυβέρνησης συνασπισμού Έτζεβίτ — Ντεμιρέλ δεν προέρχονται μόνο από τα συνδικάτα αλλά και από μεγάλη μερίδα του κεφαλαίου που έλπίζει πως μια τέτοια κυβέρνηση θα μπόρεσει να επιβάλλει «μέτρα λιτότητας» να μειώσει δηλαδή ακόμα περισσότερο το ήδη τραγικά χαμηλό βιωτικό επίπεδο των Τούρκων εργαζομένων. Είναι ακόμα γνωστό ότι μέτρα λιτότητας άπαιτεί και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στις διαπραγματεύσεις του με την Τουρκία για την παροχή δανείων. Η Κυβέρνηση Ντεμιρέλ προσπαθεί να επιβάλει τέτοια μέ-

τρα λιτότητας αλλά είναι άμφίβολο αν θα το καταφέρει μέσα στο κλίμα κοινωνικού άναβρασμού που επικρατεί.

Όπως και να χουν τα πράγματα είναι δύσκολο να δει κανείς πως ή άρχουσα τάξη θα μπόρεσει να ξεπεράσει την κρίση. Έκτος του ότι είναι σχεδόν άδύνατο για οποιαδήποτε κυβέρνηση να μειώσει το βιωτικό επίπεδο των Τούρκων

στατική Νεολαία που διαλύθηκαν μετά την επέμβαση του Στρατού άρχίζουν να αναδιοργανώνονται και να δραστηριοποιούνται και πάλι. Το πρόβλημα παραμένει στο αν θα άποκτήσουν μαζική ύποστήριξη οι επαναστατικές ιδέες για να μπόρουν να ένοπιηθούν οι δυνάμεις της άλλαγής για να χτυπηθεί το σύστημα της εκμετάλλευσης και της διαφθοράς. Αν αυτό δεν γίνει δυνατό ή κρίση θα συνεχίζει να βαθαίνει διώνοντας άφθονη τροφή στον φασισμό. Θάταν άσκοπο να διακινδυνεύσει κανείς ακρίβεις προβλέψεις για την πορεία γιατί λείπουν οι άναγκαίες πληροφορίες.

Το πιο σημαντικό στοιχείο της περιόδου αυτής είναι το γεγονός ότι ή βία έχει πια ξεφύγει σε μεγάλο βαθμό από

εργατών, και αν ακόμα το καταφέρει θα κερδίσει ελάχιστο χρόνο. Η κρίση της οικονομίας δεν έρρισκεται στις «ψηλές» εργατικές άπολαβές αλλά στη μόνιμη ύποανάπτυξη που επιβάλλει το σύστημα και ή ιμπεριαλιστική άπομύζηση. Μόνο ριζικές άλλαγές στη δομή της οικονομίας θα μπόρουν να βγάλουν την Τουρκία από το άδιέξοδο. Τέτοιες όμως άλλαγές, που σημαίνουν οδισιαστικά άρνηση του καπιταλιστικού συστήματος σημαίνουν κατ' άνάγκη και άπόσπαση της έξουσίας από την δεξιά.

Ποιά είναι ή κατάσταση μέσα στο εργατικό κίνημα; Η σπασμοδική δράση των φοιτητών, ή άριθμητική δύναμη των συνδικάτων και ή άσυντόνιστη δράση των εργατών είναι ένδειξη της άδυναμίας του κινήματος. Άναμφίβολα οι άριστερές οργανώσεις γίνονται μέρα με την μέρα πιο δυνατές. Μικρά εργατικά κόμματα όπως το ΤSIP (που άς σημειωθεί τάχτηκε ένάντια στην εισβολή στην Κύπρο) το ΤΕΡ και άλλα έχουν μπροστά τους πολλές προοπτικές. Οργανώσεις όπως ή Έπανα-

τα άτομικά πλαίσια και γίνεται βία της άστυνομίας ένάντια σε μαζες λαού. Μια περίοδος έξαιρετικά πρόσφορη για το ξάπλωμα επαναστατικών ιδεών — αλλά ταυτόχρονα και άνόδου του φασισμού. Οι μαζες επαναστατούν και σιγά σιγά κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Θα προλάβει να δημιουργηθεί ή σωστή ήγεςία που θα τις οδηγήσει στη νίκη;

Το πιο πιθανό είναι να συνεχιστεί μακρόχρονα ή κρίση. Χωρίς ν' άποκλείονται έντελώς «Γκανταφικές» διέξοδοι, ή Τουρκική άρχουσα τάξη έσως δοκιμάσει σε κάποιο στάδιο την μέθοδο της στρατιωτικής δικτατορίας που πιο στυγνής άπ' ότι γνωρίσαμε στο παρελθόν. Η άποτροπή μιας τέτοιας εξέλιξης θρίσκεται μέσα στις δυνατότητες του εργατικού κινήματος. Πριν μερικούς μήνες ή άποφασιστική δράση των εργατών με μια γενική άπεργία άπέτρεψε την συνέχιση της λειτουργίας των έκτακτων στρατοδικείων. Η οργανωμένη άποφασιστική δράση τους μπόρει να δώσει επαναστατικές διεξόδους.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 77:

εργαζόμενοι μαθητές - ΕΡΕΥΝΑ

ΜΕΤΩΠΟ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Όπως κάθε καλοκαίρι, οι μαθητές των φτωχών κοινωνικών στρωμάτων...

για να πληρώσουν τα διδάχτρα στο σχολείο τους (ή δωρεάν παιδεία - πολυδιαφημισμένη - δεν έχει εφαρμοσθεί στις τρεις μεγάλες τάξεις από τις οποίες προέρχονται οι περισσότεροι μαθητές που εργάζονται) άλλοι για να ενισχύσουν τις οικογένειές

τους και άλλοι για να καλύψουν τα άτομικά τους έξοδα. Οι αντιφάσεις, η ιδεολογία, η δομή και η υποκρισία της άστικτης κοινωνίας αποκαλύπτεται και σ' αυτό το θέμα.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση ξεκίνησε μια έρευνα πάνω σ' αυτό το θέμα των εργαζομένων μαθητών, για να βοηθήσει στην συνειδητοποίηση και προβολή των προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο μαθητόκοσμος που εργάζεται.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση έφτασε στους τόπους δουλειάς για να έχει άμεση επαφή με το πρόβλημα και πήρε τις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο που έτοιμασε για να βοηθήσει την έρευνα.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1. α) Ποιοί είναι οι λόγοι που σας ανάγκασαν να εργαστείτε; β) Συμφωνείτε να εργάζεστε οι μαθητές του καλοκαίρι ή να αναπαύονται; γ) Ποιά πρέπει να είναι κατά τη γνώμη σας οι αμοχολίες των μαθητών του καλοκαίρι;

ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

- ΑΡΙΓΓΟΥ ΧΡΙΣΤΟΣ Κόκκα - Κόκκα 1. α) 'Αναγκάστηκα να εργαστώ διότι έχω οικονομικά προβλήματα. Ο πατέρας μου είναι κούρας και εργάζεται κοντά στην πράσινη γραμμή, και τα λεφτά που παίρνει είναι ελάχιστα. β) Δεν συμφωνώ να εργάζονται οι μαθητές του καλοκαίρι για να αναπαύονται. γ) Νομίζω ότι το τι θα αμοληθείς εξαρτάται από τις οικονομικές μας συνθήκες.

5. Δουλεύουμε 8½ ώρες την ημέρα. Δηλ. 8½ ώρες χαμάλινκι. Το Σάββατο δεν δουλεύουμε.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ

- 1. α) Θέλω να είμαι ανεξάρτητος από τους γονιούς μου. Οικονομικά προβλήματα δεν έχω. β) Πρέπει όλοι οι μαθητές να εργάζονται ανεξάρτητα από το αν κάποιος είναι φτωχός ή πλούσιος. γ) Ξεχωρίζω από το χαρτί της οικονομικής άνεσης κάθε μαθητή. 'Αν ένας θέλει να δουλέψει να δουλέψει. 'Ο φτωχός όμως αναγκαστικά πρέπει να δουλέψει.

ΜΑΡΙΟΣ ΛΟΓΙΔΗΣ

- 1. α) Οι λόγοι που με ανάγκασαν να εργαστώ είναι 1ον) το ότι δεν μου άρεσε να κάθομαι στο χωριό μου χωρίς να εργάζομαι και 2ον) το ότι ο πατέρας μου χρειάζεται βοήθεια λόγω του ότι είμαστε μεγάλη οικογένεια και τα λεφτά που παίρνει είναι λίγα. 'Εξέλλοι με τα λεφτά που παίρνει, μπορώ να αγοράσω τα ρούχα και τα βιβλία του σχολείου μου. 'Επίσης η αυτιά τα λεφτά θα κάνω την έγγραφη μου στο σχολείο.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ

- 1. α) 'Εργάζομαι για να πληρώσω τα διδάχτρα μου και για την στολή, δηλαδή για οικονομικούς λόγους και γι' αυτό πιστεύω αν η παιδεία ήταν δωρεάν θα ήταν καλύτερα.

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ

- 1. α) Οι λόγοι που με ώθησαν να εργάζομαι είναι οικονομικοί. Είμαστε πρόσφυγες, ο πατέρας μου είναι πελεκάνος και κυρίως εργάζομαι για τα διδάχτρα. Θα προτιμούσα να ήταν η παιδεία δωρεάν.

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ

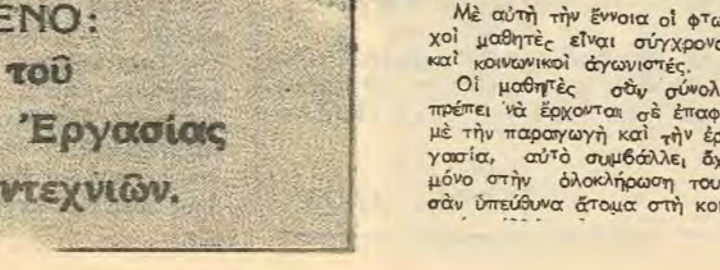
- 1. α) Οι λόγοι που με ανάγκασαν να εργάζομαι είναι 1ον) το ότι δεν μου άρεσε να κάθομαι στο χωριό μου χωρίς να εργάζομαι και 2ον) το ότι ο πατέρας μου χρειάζεται βοήθεια λόγω του ότι είμαστε μεγάλη οικογένεια και τα λεφτά που παίρνει είναι λίγα. 'Εξέλλοι με τα λεφτά που παίρνει, μπορώ να αγοράσω τα ρούχα και τα βιβλία του σχολείου μου. 'Επίσης η αυτιά τα λεφτά θα κάνω την έγγραφη μου στο σχολείο.

ΜΑΡΙΟΣ ΛΟΓΙΔΗΣ

- 1. α) Οι λόγοι που με ανάγκασαν να εργαστώ είναι 1ον) το ότι δεν μου άρεσε να κάθομαι στο χωριό μου χωρίς να εργάζομαι και 2ον) το ότι ο πατέρας μου χρειάζεται βοήθεια λόγω του ότι είμαστε μεγάλη οικογένεια και τα λεφτά που παίρνει είναι λίγα. 'Εξέλλοι με τα λεφτά που παίρνει, μπορώ να αγοράσω τα ρούχα και τα βιβλία του σχολείου μου. 'Επίσης η αυτιά τα λεφτά θα κάνω την έγγραφη μου στο σχολείο.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ

- 1. α) 'Εργάζομαι για να πληρώσω τα διδάχτρα μου και για την στολή, δηλαδή για οικονομικούς λόγους και γι' αυτό πιστεύω αν η παιδεία ήταν δωρεάν θα ήταν καλύτερα.

ΔΟΥ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΣΤΟΝ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ» Πρέπει να εργάζονται οί μαθητές; ΣΟΣ. ΝΕΟΛΑΙΑ Ε ΔΕΝ

Ο Γενικός Γραμματέας της ΕΔΕΝ Κ. Μάριος Τριπολιτάκης εξήγησε...

Ε Δ Ο Ν

Στις ερωτήσεις μας εκ μέρους της ΕΔΕΝ απάντησε ο κ. Τριπολιτάκης...

κρίσης που ολόένα θα παίρνει διαστάσεις μονιμότητας. Η άρχουσα τάξη αντιλαμβάνεται ότι το χρυσό περιβόλι της «οικονομικής ανάκαμψης» δεν μπορεί να κρατήσει...

Είναι γι' αυτό τον λόγο που μια κυβέρνηση του «κέντρου» και της άριστερας, μια λαϊκο-μετωπική δηλ. κυβέρνηση...

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Οι απόψεις του 'Υπουργείου 'Εργασίας και των Συντεχνιών.

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρονα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΤΡΙΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ

ΜΕΡΟΣ Β'

Η Τρίτη Διεθνής ιδρύθηκε με σκοπό τη παγκόσμια εργατική επανάσταση. Στους Μπολσεβίκους ιδρυτές της η παγκόσμια επανάσταση φαινόταν σαν μια άμεση πραγματικότητα το 1919. Γι' αυτούς οι συνθήκες ήταν ώριμες για την εξάπλωση της επανάστασης στις ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης. Βλέπανε τη συνέχιση της Ρωσικής επανάστασης σ' αυτές τις χώρες, ειδικά στη Γερμανία, σαν κάτι το απαραίτητο για την επιβίωση της ίδιας της Ρωσικής επανάστασης και του Ρωσικού Εργατικού Κράτους. Η Τρίτη ή Κομμουνιστική Διεθνής ήταν το όργανο το οποίο θα συντόνιζε και θα οργάνωνε την παγκόσμια επανάσταση.

Οι επαναστάσεις, όμως, που έγιναν σε διάφορες χώρες της Ευρώπης σ' αυτή την περίοδο, απέτυχαν να πάρουν τη μορφή και να φέρουν τα αποτελέσματα που περιμεναν οι Μπολσεβίκοι. Ένας λόγος για αυτό ήταν πώς το Ευρωπαϊκό Εργατικό κίνημα ήταν διασπασμένο. Η μεγάλη πλειοψηφία των νέργατων της Ευρώπης βρισκόταν κάτω από μία ρεφορμιστική, σοσιαλδημοκρατική ηγεσία. Τα κομμουνιστικά κόμματα μαζικοποιήθηκαν σ' αυτή τη περίοδο αλλά δεν κατάφεραν να τραβήξουν μαζί τους ένα μεγάλο μέρος της εργατικής τάξης. Επίσης η οργανωτική δομή της ίδιας της Κομμουνιστικής Διεθνούς και των κομμάτων μελών της δεν ταίριαζε με τις ιστορικές συνθήκες στην Ευρώπη. Η παγκόσμια επανάσταση όμως ήταν και συνέχισε μέχρι το 1922 να είναι η βάση και ο κύριος σκοπός της Κομμουνιστικής Διεθνούς.

Μετά από την αποτυχία των επαναστάσεων της περιόδου 1920—22 και με την άνοδο μιας ισχυρής γραφειοκρατικής τάξης μέσα στο Ρωσικό

Κομμουνιστικό Κόμμα, η Τρίτη Διεθνής έχασε τελείως την διεθνιστική επαναστατική της μορφή. Από την ίδρυσή της η Κομμουνιστική Διεθνής είχε δύο αντιφατικά χαρακτηριστικά. Αφενός μεν οι αρχές της βασίζονταν στην ιδέα της παγκόσμιας επανάστασης και απ' άλλου δε κυριαρχούσε μέσα στη Διεθνή το Ρωσικό Κομμουνιστικό κόμμα και η

Ρωσική επαναστατική εμπειρία. Τελικά στο τέταρτο συνέδριο το 1922, αναδιοργάνωση που έγινε κατάργησε σχεδόν κάθε ελευθερία θεωρητική και πρακτική στα μέλη της Διεθνούς και κύριος σκοπός της Διεθνούς έγινε η υπεράσπιση των άμεσων συμφερόντων της Σοβιετικής Ένωσης και του Σοβιετικού Σοσιαλισμού. Η παγκόσμια επανάσταση πήρε δευτερεύουσα θέση και θεωρείτο σαν κάτι όχι άμεσο ενδιαφέροντος. Ωρισμένο να κομμουνιστικά κόμματα απαισιόδοξα για την άμεση κατάληψη της εξουσίας στις δικές τους χώρες, πράγματι βάσαναν όλες τις ελπίδες τους στη Ρωσία σαν το μόνο σο-

σιαλιστικό κράτος το οποίο θα έπρεπε να υπακούουν και να προστατεύουν. Και όταν ακόμα η Ρωσία υπόγραψε το 1922 με τη Γερμανία τη Συμφωνία του Ραπάλο που δημιούργησε τις συνθήκες και για στρατιωτική συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών, αυτό υποστηρίχτηκε από όλα τα Κομμουνιστικά κόμματα. Δεν θεωρήθηκε αυτή η συμφωνία μεταξύ της Ρωσίας και ενός ισχυρού καπιταλιστικού κράτους σαν άδικαιολόγητη βάση των αρχών της παγκόσμιας επανάστασης. Οι αντιφάσεις όμως αυτές δεν μπόρεσαν να μείνουν κρυμμένες.

Στην περίοδο 1922—29 το Κομμουνιστικό κίνημα βρισκόταν σε μία τρομερή κρίση. Σχεδόν σε όλα τα Κομμουνι-

στικά κόμματα το Μπολσεβίκο μοντέλο που προωθούσε το Κρεμλίνο και οι πραγματικές κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες στις διάφορες χώρες βρισκόταν σε σύγκρουση. Η διαμάχη μέσα στο ίδιο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ρωσίας μεταξύ της Αριστερής Αντιπολίτευσης και της δεξιάς είναι ακόμα μία ένδειξη της γενικότερης κρίσης στην οποία βρισκόταν το Κομμουνιστικό κίνημα. Στις προεπιθέσεις της για «κάθαρση» των κομμάτων μελών της Διεθνούς η γραφειοκρατία του Ρωσικού κόμματος γύρω από τον Στάλιν έδιωξε από τα κόμματα αυτά εκατοντάδες από τα πιο προοδευτικά και δυναμικά μέλη. Το Ιταλικό και το Βουλγαρικό Κομμουνι-

στικό κίνημα διαλύθηκαν από αυτές τις διαγραφές και χάσανε αυτά τα δύο κόμματα την μαζικότητά τους. Το ίδιο και στην Κίνα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Πολωνίας το διέλυσε η Μόσχα όταν μέσα από επαναστατικές συνθήκες ακολούθησε μια τακτική διαφορετική από την ορθόδοξη γραμμή ή της Μόσχας.

Το 1929 μόνο τρία μαζικά Κομμουνιστικά κόμματα εκτός από το Ρωσικό άνηκαν στη Τρίτη Διεθνή. Το Γερμανικό, το Γαλλικό, και της Τσεχοσλοβακίας. Τα άλλα είχαν χάσει τεράστιους αριθμούς μελών και οπαδών. Στην Ρωσία χιλιάδες μέλη του κόμματος στάλθηκαν σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

Στη δεκαετία του 30 με την ανεργία και την οικονομική κρίση στην οποία βρισκόταν ο καπιταλισμός υπήρξε μια σχετική ενδυνάμωση του Κομμουνιστικού κινήματος αλλά δεν εμπόδισε τα φασιστικά κινήματα της Ευρώπης από το να μεγαλώσουν και σε μερικές χώρες να πάρουν την εξουσία.

Το τελικό κτύπημα που διέλυσε τη Κομμουνιστική Διεθνή και μετά από το οποίο δεν μπορούσε πλέον να δικαιολογηθεί την ύπαρξή της ήταν η συμφωνία μη επιθέσεως μεταξύ Ρωσίας και Χίτλερ. Αυτή η συμφωνία δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένα σχέδιο για τον διαχωρισμό της Πολωνίας μεταξύ Ρωσίας και Γερμανίας. Όταν το 1939 ο Κόκκινος Στρατός εισέβαλε στη Πολωνία διαλύθηκε τελείως ο μύθος της Τρίτης Διεθνούς. (Η ανεξαρτησία της Πολωνίας ήταν το θέμα το οποίο έφερε σε επαφή για πρώτη φορά αντιπροσώπους της Γαλλικής και Άγγλικής εργατικής τάξης. Από αυτές τις επαφές ιδρύθηκε η Πρώτη Διεθνής και το θέμα της Πολωνίας, για το Μάρξ και άλλους τότε είχε μεγάλη σημασία).

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΕ ΨΩΜΑΔΙΚΟ

Μια περίεργη είδηση δημοσιεύτηκε πριν λίγες μέρες στον Κυπριακό Τύπο. Μερικοί ξένοι εργάτες κατέλαβαν το αρτοποιείο όπου εργαζόνταν, γιατί το άφεντικό τους δεν τους πλήρωνε τους μισθούς τους. Τόση μεγάλη εντύπωση έκανε στους διάφορους δημοσιογράφους του ότι το γεγονός που ώνόμασαν την πράξη των εργατών «πραξικόπημα», «μίνι-πραξικόπημα» κ.τ.λ. Κατέφθασαν όμως οι δυνάμεις ασφαλείας, συνέλαβαν τους πραξικοπηματίες και η νομιμότητα αποκαταστάθηκε.

Όπως, όμως, και νάχει το πράμα, το γεγονός είναι παράξενο και περίεργο για διάφορους λόγους:

Πρώτα - πρώτα, οι ξένοι εργάτες θάπρεπε να ξέρουν πώς στην Κύπρο έχουμε, ύστερα από διατάγματα των Συντεχνιών και της Κυβέρνησης, ταξική ύφεση και βιομηχανική ειρήνη. Για το αυτό υπογράφηκε και ο Κώδικας Βιομηχανικών Σχέσεων. Δεν είναι, λοιπόν, νοητό να ξεγεύονται οι εργάτες και να καταλαμβάνουν εργοστάσια, έστω κι αν δεν τους πληρώνουν τα μεροκάματα.

Δεύτερο, θάπρεπε να ξέρουν πώς εδώ έχουμε έθνη κοαπελευθερωτικό αγώνα και τέτοια πράγματα δεν

επιτρέπονται. Για χίλιους δυο λόγους: γιατί θα θυμώσουν οι πατριώτες δεξιοί, γιατί θα θυμώσει ο Κάρτερ και το Κογκρέσο που μας βοηθούν, γιατί θα σταματήσει το «οικονομικό θαύμα» και για τόσα άλλα.

Τρίτο, θα μου πείτε που θρέθηκαν οι ξένοι εργάτες στην Κύπρο; Μέχρι τώρα ξέραμε πώς ξεράγαμε εργάτες, για να μην δημιουργούνται κοινωνικά προβλήματα. Φαίνεται, όμως, πώς τώρα εισάγουμε κιόλας, μήπως κι άνεθούν οι μισθοί και σταματήσει το οικονομικό θαύμα.

Πάντως, θάπρεπε, τουλάχιστο να γίνεται μια στοιχειώδης ενημέρωση στους ξένους εργάτες πριν τους επιτραπεί να πάρουν δουλειά στην Κύπρο. Να τους λεχθεί πώς εδώ επικρατεί βιομηχανική ειρήνη και δεν είναι δυνατό να γίνονται πραξικοπήματα. Πώς πρέπει να κάνουν θυσίες για τον αντιϊμπεριαλιστικό αγώνα....

Κι αν έχουν διάθεση για ταξικές διαμάχες, τότε να μην έρχονται στην Κύπρο, ή να πηγαίνουν να παρακολουθούν ποδόσφαιρο, ειδικά όταν παίζει ΑΠΟΕΛ-ΟΜΟΝΟΙΑ.

Ο ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

η αρχουσα τάξη αποσκοπεί στη δημιουργία ενός ελεγχόμενου ιδρυματος

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ εξέλιξεις γύρω από το θέμα του πανεπιστημίου στην Κύπρο δείχνουν ότι οι πρώτοι σκεπτικισμοί και αντιδράσεις έχουν ξεπεραστεί και ότι η ίδρυση του Κυπριακού πανεπιστημίου τελικά θα πραγματοποιηθεί.

Η προοπτική αυτή δάζει δρισμαζα ζητήματα που άφοροζν τόσο τήν καθαρά επιστημονική πλευρά του δλου θέματος όσο και τήν πολιτική του.

Παρόλο που οι δυο πλευρές του ζητήματος — επιστημονική, πολιτική — δέν μπορούν να διαχωριστούν γιατί αποτελούν δυο ουσιαστικά στοιχεία μιās ένότητας, είναι άναγκαίο μιὰ πρώτη προσέγγιση, να εξετάσει κύρια τήν πολιτική πλευρά.

Τήν αναγκαιότητα αυτήν τήν επιβάλλουν κύρια οι δραματικές συνθήκες που περνά ή Κύπρος μετά τήν δίδυμη ιμπεριαλιστική συνωμοσία του πραξικοπήματος — και τής εισβολής.

Έτσι ή προσπάθεια αυτή δέν μπορεί παρά να δει και να συνδέσει το πρόβλημα τής ίδρυσης και λειτουργίας του πανεπιστημίου στην Κύπρο, με το ευρύτερο ζήτημα του άπελευθερωτικού άγώνα που διεξάγει σήμερα ο λαός μας.

Μιὰ τέτοια σύνδεση μις άναγκαζεί να εξετάσουμε τήν σημασία και τον ρόλο του πανεπιστημίου κάτω από τήν ταξική σκοπιά του άγώνα αλλά και με «δυναμική» έννοια.

Ταξικά ή ίδρυση πανεπιστημίου στην Κύπρο σημαίνει ένισχυση του λαϊκού παράγοντα και τής συμμετοχής του στην διαμόρφωση των πολιτικών εξελίξεων.

Η ιστορική πραχτική έδισε και δείχνει πως το φοιτητικό κίνημα αποτελεί για τους άγώνες τής εργατικής τάξης μιὰ σημαντική συμμαχική δύναμη που σε πολλές περιπτώσεις άποδείχτηκε τουλάχιστο σε ζητήματα μαχρητικής πραχτικής αλλά και συνειδητότητας πολύ προχωρημένη.

Έτσι πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι ή σταθερή παρουσία τής φοιτητικής μας νεολαίας στον τόπο, μες τα προβλήματα του λαού, κοντά στο λαϊκό κίνημα και στη δράση του, θα τήν καταστήσει άποφασιστικό δυναμικό παράγοντα ένισχυσης του άγωνιστικού

μετώπου για εθνική και κανονική άπελευθέρωση.

Άπό τήν άλλη θα άναπτυχθεί σε φοβερά ψηλό βαθμό ή σημερινή στάθμη τής «κουλτούρας» και τής επιστήμης γενικά στην Κύπρο.

Η παρουσία του φοιτητικού δυναμικού στην Κύπρο, ή άνάπτυξη τής επιστημονικής έρευνας, ή κριτική προσέγγιση των προβλημάτων που είναι συστατικό στοιχείο τής έρευνας, ή συλλογικότητα που άπαιτεί σήμερα ή άνάλυση των πολλαπλών και πολυδιάστατων φαινομένων που άγκαλιάζει ο κάμπος τής επιστήμης, όλα αυτά μαζί και με άλλες παράλληλες πραχτικές που δημιουργεί ή πανεπιστημιακή ζωή και δράση θα ένισχύσουν, θα μεθοδεύσουν και θα άναπτύξουν στον τόπο τήν επιστήμη τόσο άπό καθαρή άποψη, όσο και άπό τήν άποψη σύνδεσής της με τήν οικονομική κοινωνική, πολιτική και πολιτιστική πραχτικότητα.

Ένας άκόμα συλογισμός που ένισχύει τήν προοδευτική σημασία που άποχτά σήμερα το πανεπιστήμιο στην Κύπρο είναι και τοζτος: Η οικονομική καταστροφή που επέφερε ή εισβολή στην Κύπρο καθώς και ή όλοένα και μεγαλύτερη άνάπτυξη των παραγωγών σχέσεων σε όλο τής εργατικής τάξης και των υπολοίπων εργαζομένων θα καταστήσει σε λίγα χρόνια — άν δέν έχει ήδη συμβεί τοζτο — έντελως άδύνατο τήν άπό μέρους των εργατικών οικογενειών άποστολή των των παιδιών τους για σπουδές στο έξωτερικό. Η ίδρυση όμως του πανεπιστημίου στην Κύπρο θα κάνει δυνατή σε μεγάλο βαθμό τήν άνωτάτη φοίτηση των παιδιών των εργαζομένων.

Άσφαλώς ή άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη θα επιδιώξει να χρησιμοποιήσει το Κυπριακό πανεπιστήμιο για παραγωγή δεξιάς κουλτούρας και τεχνοκρατών στελεχών για επάνδρωση και συντήρηση του

Το Έλληνικό Πολυτεχνείο, όπως και τόσα άλλα Πανεπιστήμια, σε άγωνιστική κινήση ενάντια στη Χούντα.

άστικού κράτους. Αυτό όμως δέν θα πρέπει σε καμιά περίπτωση να θεωρηθεί σαν λόγος για να μην υποστηρίξει κανείς τήν ίδρυση πανεπιστημίου. Η σωστή θέση είναι να παλαίψη κανείς για τήν ίδρυση και όργάνωση ενός τέτοιου πανεπιστημίου που να άποτελεί φορέα προοδευτικών ιδεών, να υπηρετεί τον άγώνα άπελευθέρωσης του λαού μας, να προωθεί τήν πολιτικοποίηση και συνειδητοποίηση τής εργατικής τάξης, να άνυψώνει τήν πολιτιστική παράδοση και κληρονομιά του λαού μας.

Άπό τήν άρχή όμως τής άνακοίνωσής του για ίδρυση διαπιστώσαμε πάρα πολλά θέματα σχετικά με τή μελλοντική λειτουργία του που μις βρήκαν έντελως αντίθετος.

α) Η χρηματοδότησή του άπό ξένους οργανισμούς που σίγουρα θα προσπαθήσουν να το έχουν υπό έλεγχο (μαθήματα, ιδεολογία τής εξάρτησης, καθηγητές που θα διδάξουν). Το Κυπριακό πανεπιστήμιο πρέπει να χρηματοδοτηθεί άπό τήν Κυπριακή πολιτεία, να είναι ένα έντελως ανεξάρτητο πνευματικό ίδρυμα, που θα άποτελέσει κέντρο συνάντησης και διδασκαλίας των προοδευτικών Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων καθηγητών.

β) Ο τόπος ίδρυσης του. Η άστική τάξη θέλει να άπομονώσει τους φοιτητές άπό το κοινωνικό τους χώρο, άπό τα προβλήματα του λαού, να άποδυναμώσει το φοιτητικό κίνημα. Γι' αυτό σχεδιάζει τήν ίδρυση του πανεπιστημίου 25 μίλια έξω άπό τή Λευκωσία στη περιοχή Κόρνου. Η προσπάθειά τής είναι ξεκάθαρη. Θέλει να παράγει φοιτη-

τές οζδετεροποιημένους, παθητικούς, κλεισμένους σ' ένα χρυσελεφάντινο πύργο, άσχολούμενους μόνο με τα δικά τους προβλήματα.

Ο χώρος του πανεπιστημίου είναι κοντά στα άστικά κέντρα τής Κύπρου, στη Λευκωσία, σ' ένα προάστιο. Γι' νάναι οι φοιτητές μας μέσα στη ζύμωση τής πολιτικής κοινωνικής ζωής, άνάμεσα στο λαό, να συμβάλουν στην άνοδο τής πολιτιστικής μας ζωής, πρωτοπόροι σ' όλους τους λαϊκούς άγώνες.

γ) Η γλώσσα. Μέσα σε συνθήκες άγώνα για επιβίωση προβάλλεται ή χρησιμοποίησή τής Άγγλικής γλώσσας στο πανεπιστήμιο (σε στυλ Άμερικάνικου πανεπιστημίου στη Βηρυτό). Τα επιχειρήματα που προτείνονται για τήν υποστήριξη τής άγγλικής γλώσσας, είναι ότι θα μπορούν να έρχονται και φοιτητές τής Μέσης Άνατολής και Άφρικής για έξοικονόμηση συναλλάγματος. Άν όμως το πανεπιστήμιο κρατηθεί σε ένα ψηλό επίπεδο ή χρησιμοποίηση τής γλώσσας του τόπου δέν θα άποτρέψει: ξένους φοιτητές γαρθουν να σπουδάσουν στην Κύπρο. Χιλιάδες φοιτητές πηγαιίνουν σε χώρους που ή γλώσσα τους ήμιλείται άπό λίγα εκατομμύρια, τήν μαθαίνουν και συνεχίζουν τις σπουδές τους στο πανεπιστήμιο.

Έτσι τα μαθήματα στο πανεπιστήμιο πρέπει να γίνονται στην Έλληνική γλώσσα. Σε μερικές έδρες που πρέπει να ίδρυθούν (Τουρκικής ιστορίας, λογοτεχνίας) πρέπει να χρησιμοποιείται ή Τουρκική. Η επικράτηση τής Άγγλικής γλώσσας και στο πανεπιστήμιο (ήδη χρησιμοποιείται) στο

Α.Τ.Ι.) θα βοηθήσει στην επικράτηση ενός πνεύματος ψευδοκοσμοπολιτισμού τήν στιγμή που σε συνθήκες άγώνα για επιβίωση, το δέσιμο με τις ρίζες μας και τα στοιχεία τής ιστορικής παράδοσής μας είναι επιτακτική άνάγκη.

Τα μαθήματα: Οι πληροφορίες μιλούν ότι το πανεπιστήμιο θα ξεκινήσει με σχολές δευτεροβάθμιας σημασίας για τις σημερινές συνθήκες του τόπου (ιερατική, νομική, φιλολογική). Στις προσπάθειες για οικονομική ένδυνάμωση και άνάπτυξη των παραγωγικών δυνατοτήτων του τόπου το πανεπιστήμιο πρέπει να βοηθήσει με τήν δημιουργία δασπονικών, γεωπονικών, άγροτικών, τεχνικών, διομηχανικών σχολών με παράλληλη μόρφωση σ' αυτές τις σχολές σε θεωρητικά θέματα (φιλοσοφία κοινωνιολογία. Ιστορία, λογοτεχνία κ.λ.π.).

Οι θέσεις αυτές μπαίνουν πρην ξεκινήσουν οι εργασίες άνέγερσης του πανεπιστημίου. Πιστεύουμε στη σημασία τής ίδρυσης του και ξεκινάμε αυτή τή κριτική πιστεύοντας ότι το πανεπιστήμιο και οι φοιτητές του άπό όργανα ένισχύσής τής που προσπαθεί ή άστική τάξη να τα καταστήσει άποροζν και πρέπει να γίνουν εκφραστές και τόπος πάλης στον άγώνα τής κοινωνικής πολιτικής οικονομικής άπελευθέρωσης.

Υ.Γ. Το άρθρο αυτό είναι μιὰ πρώτη προσέγγιση άπό τις σελίδες τής Σ.Ε. Το θέμα για μις είναι πολύ σημαντικό. Έτσι πέραν άπό το διάλογο που θέλουμε να δημιουργεί, με το θέμα αυτό ή Σ.Ε. θα ξαναασχοληθεί πιό διεξοδικά.

ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ Φ. ΚΑΒΑΛΛΑΡΗ

Λαϊκή συναυλία με δεκαμελή ορχήστρα και τραγουδιστές άργανώνει ο νέος συνθέτης Φαίδρος Καβαλλάρης στις 20 τούτου του μήνα στη Σχολή Τυφλών στη Λευκωσία.

Στη συναυλία αυτή ο Φαίδρος θα παρουσιάσει για πρώτη φορά τήν «Κυπριακή Συμφωνία» που άποτελεί τήν τελευταία του δουλειά. Η «Κυπριακή Συμφωνία» είναι ένα έργο με διαλεχτά άποσπάσματα άπό τή μεγάλoπνοη ποιητική σύνθεση του μεγάλου μας ποιητή Θεοδώρα Πιερίδη. Η επιλογή έγινε με τέτοιο τρόπο έτσι που να διατηρείται ή νοηματική ένότητα του έργου.

Θα παρουσιαστοζν επίσης ή «Κυπριακή Τραγωδία» σε στίχους Τεύκρου Άνθια καθώς και μιὰ άνθολογία άπό άλλα τραγούδια του συνθέτη όπως το «Ηλιοβασιλεία», ο «Πενταδάχτυλος», «Δώσ' μου τον ήλιο φύση», «Αδέλφια ψηλά» κ.ά.

Είναι ήδη γνωστή ή δουλειά του Φαίδρου άπό προηγούμενες του συναυλίες που σημείωσαν επιτυχία. Τα παιδιά που θα παίξουν και θα τραγουδήσουν στη συναυλία δουλεύουν έντατικά και πιστεύουν πως κι' αυτή τους ή προσπάθεια θα έχει τήν ίδια επιτυχία.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΔΩΡΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μήνυμα για άσταμάτητο αγώνα μέχρι την τελική νίκη, έδωσε η εκδήλωση που έγινε στη Λεμεσό στις 3 Σεπτεμβρίου. Την εκδήλωση διοργάνωσαν από κοινού οι Έπαρχιακές Επιτροπές της Σ.Ν. ΕΔΕΝ και Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσού για τον αγωνιστή σύντροφό μας Δώρο Λοΐζου. Η εκδήλωση που είχε μεγάλη επιτυχία έγινε στην αίθουσα τελετών του Δημαρχείου.

Την εκδήλωση άνοιξε με σύντομο χαιρετισμό ο συν. Ιάκωβος Κατσουνατός, μέλος της Έπαρχιακής Επιτροπής ΕΔΕΚ Λεμεσού.

Στη συνέχεια, μίλησε εκ μέρους της Δ.Ν. Δώρου Λοΐζου ο συν. Μιχάλης Παπαδόπουλος. Στο χαιρετισμό του αναφέρθηκε στη δολοφονία του Δώρου σαν μία απόπειρα απο-

σιωπήσεως της φωνής όλου κλήρου της ΕΔΕΚ και του Κυπριακού λαού. Κλείνοντας το χαιρετισμό του ο συν. Μιχάλης είπε πως η Δ.Ν. Δώρου Λοΐζου θα αγωνιστή πιστή στις ιδέες του Δώρου για καλύτερο συνδικαλισμό, λαϊκή παιδεία και πολιτικοποίηση. Κάλεσε τους μαθητές να ακολουθήσουν το δρόμο που χάραξε

ο Δώρος.

Μετά ο συν. Πάμπος Χαραλάμπους απάγγειλε το ποίημα του Δώρου «Μά ως πότε πιά». Επίσης στην εκδήλωση αυτή ο συν. Α. Κατσιούνης απάγγειλε ένα ποίημα δικό του αφιερωμένο στο νεκρό σύντροφό μας.

Ο Γ.Γ. της Σ.Ν. ΕΔΕΝ συν. Μάριος Τριμπιώτης στην ομιλία του αναφέρθηκε στη ζωή του Δώρου και τις ιδέες του. Επίσης μίλησε για την προηγούμενη μέρα της δολοφονίας όπου είχε συζητήσει ο Δώρος με το Αρχηγό της ΕΔΕΚ διάφορα θέματα για το Σοσιαλισμό και την Κύπρο — ιδέες οι οποίες είχαν βαθειά επιρροή πάνω στο κόμμα. Την

επομένη μέρα σε κεντρική πλατεία της Λευκωσίας ή πηγή, αυτών των ιδεών δολοφονήθηκε από φασιστικά όργανα στη προσπάθειά των για να αποκόψουν την πορεία προς το σοσιαλισμό με το θάνατο του Λυσσαρίδη. Κάθε χρόνο όπου και να δροσίζουμε συνεχίσει ο Γ.Γ. της ΕΔΕΝ θα πρέπει να ανανεώσουμε, την ημέρα του θανάτου του Δώρου, τον όρκο μας για αγώνα άσταμάτητο μέχρι τη νίκη.

Αναφερόμενος στο μεγάλο κενό που προκάλεσε ο θάνατος του Μακάριου ο Γ.Γ. της ΕΔΕΝ είπε ότι ήδη η δεξιά προετοιμάζεται για άμεση κατάληψη της εξουσίας για να επιβάλει λύση στο Κυπριακό που αδυνατούσε να επιβάλει ο σοζοζοσε ο Μακάριος. Το λαϊκό κίνημα δεν πρέπει να επιτρέψει ούδεμιαν κίνηση από την οικονομική ολιγαρχία προς την κατάληψη της εξουσίας. Το λαϊκό κίνημα είναι σε άπαρχή νέων αγώνων. Συνεχίζοντας κάλεσε σε συσπείρωση τις αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις αποκλείοντας την αστική τάξη. Προϋπόθεση για ένα αντιιμπεριαλιστικό αγώνα από τις λαϊκές δυνάμεις, θα πρέπει να είναι μέτρα όπως η εθνικοποίηση των τραπεζών, ο καθορισμός μίνιμουμ μισθών, και η εθνικοποίηση των βασικών μονοπωλίων της ο-

κονομίας. Αυτό δλα, είπε ο σύντροφος Μάριος βρίσκονται στις προγραμματικές άρχές της Σ.Ν. ΕΔΕΝ και του Σ.Κ. ΕΔΕΚ. Καταλήγοντας ο Γ.Γ. της ΕΔΕΝ είπε ότι όσο θα ζούμε θα πολεμούμε με στόχο την επίτευξη του σοσιαλισμού.

Πριν από την ομιλία του Δώρου Λυσσαρίδη απαγγέλθηκαν ποιήματα από το σύντροφο Πάμπο Χαραλάμπους και την συντρόφισσα Μαρία Δημητρίου.

Ο Δρ Λυσσαρίδης αναφέρθηκε στην ομιλία του στις ημέρες εκείνες του πραξικοπήματος και της εισβολής. Με συγκίνηση μίλησε για τον θάνατο του Δώρου στην «Πλατεία Δώρου Λοΐζου». Μίλησε για τις ιδέες και τις υποθήκες του Δώρου Λοΐζου λέγοντας ότι διακηρύττουμε: «Τό λάδαρο των αρχών της ΕΔΕΚ που άνδρωσε ο Δώρος δεν θα το υποστείουμε. Είμαστε ο λαός και δεν υπάρχει δύναμη να μάς σταματήσει».

Η εκδήλωση στη Λεμεσό έδειξε για ακόμα μία φορά πως η 30η Αύγουστου, η ημέρα του θανάτου του Δώρου δεν ξεχνιέται. Δεν ξεχνιέται γιατί οι ιδέες του Δώρου και ο αγώνας του Δώρου και του Κόμματός του ζουν. Είναι ιδέες και ένας αγώνας που ακόμα εξελίσσονται.

ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Αυτές τις μέρες δικάζονται 4 αιγύπτιοι εργάτες του άρτοποιείου Χατζηγιάννη στα Λατσία. Κατηγορούνται για «παράνομη» είσοδο στο άρτοποιείο και την κατάληψή του!

Οι έφημερίδες φρόντισαν να περάσει άπαρατήρητο το έπεισόδιο, ή να το καλύψουν δήθεν είδησεογραφικά, παρουσιάζοντας έμμεσα τους μετανάστες εργάτες σαν ταραχαποιά στοιχεία.

Για μας το «έπεισόδιο» έχει πολιτικές προεκτάσεις. Είναι από τα πρώτα δείγματα συγγής εκμετάλλευσης εις βάρος ξένων εργατών που παλεύουν για το μεροκάματο. Δεί-

και τους ανακοίνωσε πως θα πληρώνει μόνο £55 τον μήνα. Όμως αυτό δεν ήταν αρκετό. Για τους επόμενους 3 μήνες δεν τους πλήρωσε κανένα μηνιαίο και τους έδινε μόνο

Όταν οι εργάτες απαιτήσαν τα λεφτά τους αρνήθηκε να τους τα δώσει ή εργοδοσία. Όταν ξαναπήγαν στο εργοστάσιο για να απαιτήσουν τα λεφτά τους ή κα Χατζηγιάννη κάλεσε την αστυνομία και τους συνέλαβε. Η δίκη θα γίνει στις 15 του Σεπτεμβρίου.

Στο άρτοποιείο δουλεύουν 25 άλλοι κύπριοι εργάτες και εργάτριες, που μπορούν να συμπαρασταθούν στους 4 αιγύπτιους συνάδελφους τους.

Η μόνη δύναμη που μπορεί ν' αντιπαρατεθεί στην αυθαιρεσία και την καταπίεση των κεφαλαιοκρατών είναι ή ίδια ή εργατική τάξη. Οι κύπριοι εργάτες του άρτοποιείου έχουν τα ίδια συμφέροντα με τους αιγύπτιους εργάτες. Ο εργοδότης τους χρησιμοποίησε σαν φτηνό εργατικό δυναμικό. Τίποτα δεν εμποδίζει να στραφεί κι' έναντια οτους άλλους εργάτες αν καθή αυτός ο αγώνας.

Την υπεράσπιση των εργατών ανέθεσε σε δικηγόρο ή ΠΕΟ. Όμως δεν είναι αυτό που έχει σημασία. Γιατί ή άρχουσα τάξη θ' αποφασίσει ανάλογα με το ταξικό της συμφέρο. Αν συμφέρε στην αστική τάξη νάχει ξένους εργάτες και να τους εκμεταλλεύεται — όπως συμβαίνει σήμερα στην Κύπρο — δεν θα τους διώξει και θα τους άθωώσει. Άν όχι, τότε ανεξάρτητα από το δικηο των εργατών θα τους απελάσει, όπως κάμνουν οι άρχουσες τάξεις στην Άγγλία, Γερμανία, Γαλλία που διώχνουν τους μετανάστες εργάτες κατά χιλιάδες.

Οι 4 Αιγύπτιοι εργάτες του άρτοποιείου Χατζηγιάννη: Μωκάμετ Πασιγιάνη, Γιόστρι Άτένα, Χάσαν Μαργάπη, Σάπερ Πάτρη.

χνει πως οι κεφαλαιοκράτες δεν διαφέρουν στα μέσα που χρησιμοποιούν, είτε είναι Γερμανοί είτε Άγγλοι είτε ακόμα και Κύπριοι!

Συναντήσαμε τους 4 εργάτες στο ξενοδοχείο και τους πήραμε συνέντευξη, μας μίλησαν για τις άθλιες συνθήκες δουλειάς.

Ο εργοδότης τους τους συνάντησε στην Άλεξάνδρεια μέσω ενός Έλληνα φίλου του. Τους πρόσφερε δουλειά στην Κύπρο, στο άρτοποιείο του στις 20 Άπριλη. Οι 4 του συμβολαίου ήταν για £80 τον μήνα μισθό, δωρεά διαμονή και διατροφή, δωρεή εργασία και εξασφάλιση άδειας εργασίας.

Μετά την πρώτη εβδομάδα, δεργοδότης «άλλαξε» ιδέα

τα λεφτά από τις υπέρωριες «για να μην τά φάνε στα κάμπαρέ και στα έξω».

Οι 4 εργάτες μέναν σ' ένα μικρό, θρόμικο δωμάτιο χωρίς ήλεκτρισμό και πλήρωναν για την διατροφή τους.

Οι κύπριοι εργάτες του άρτοποιείου έχουν τα ίδια συμφέροντα με τους 4 ξένους. Η μόνη άποτελεσματική συμπάράσταση στους 4 εργάτες είναι ή συμπάράσταση των υπόλοιπων εργατών. Όλοι οι εργάτες πρέπει ενεργητικά ν' απαιτήσουν:
— Ν' άποσυρθεί ή μήνυση του εργοδότη.
— Η άμεση επαναποόσληψη των 4.
— Η όλική ικανοποίηση των αίτημάτων των 4 εργατών.

αγοραζετε τη σοσιαλιστικη εκφραση

εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Έσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Έξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.
Οι έπιταγές στο λογαριασμό 4572 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.
Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.